

60 éves felvételtől is kivehető, hogy a kis műszer igen masszív, össztömege állványostól 18 kg. A 95 mm szabad nyílású főtükör gyújtótávolsága 825 mm, tehát az akkori reflektorok közt fényereje is figyelemre méltó. Feltűnően nagy a finommozgatás két fogastárcsája: ennek egyik oka az volt, hogy ugyanekkora osztottköröket hordoztak, másrészt az igen finom fogazás, és a beléjük kapaszkodó végtelen-csavar lapos menete a valóban „finom” mozgást biztosította.

A csövet felül és középen egy-egy vasgyűrű merevíti. Nagyon jellegzetes az erősen szétterpesztett háromláb (régii teodolit-faállványból), amely szintén a stabilitást biztosította. Igaz, hogy a távcső körül járkálva az észlelő esetleg beléjük botolhatott, ezért is voltak alul fehérre festve. Az állvány magassága 80 cm volt, így az egyébként is magas természet tulajdonosa zenit körül is kényelmesen elérte az okulárt.

A szép kis távcső sok örömet szerzett tulajdonosának, és a távcsőépítők számára ma is példa lehet – a kép közlésével pedig egykori tagtársunknak állítunk emléket.

B. L.

Házi készítésű óriásbinokulár

Örömmel jelenthetem, hogy immár jómagam is óriásbinokulár-tulajdonos vagyok! Építettem egy 30x72-es binokulárt 2 db 72/500-as MOM-objektív és 2 db 7x35-ös Tento binokulár összeházasításával. A mellékelt képen látható műszer „muzeális korú” fa háromlábbon (a jól ismert teodolit-állványon) és saját készítésű mechanikán nyugszik. Jól látható az ellensúly, ami jelentős mértékben megkönnyíti műszerem

használatát. A műszer kiváló képet ad, ami elsősorban a kitűnő objektívnek köszönhető. A kettős távcsőbe pillantva gyönyörű, szinte háromdimenziós képet kapok a Holdról és az Orion-ködről is. A köd szinte az égi háttérből „kiemelkedve” mutatja meg magát. Észlelőhelyem Szokolya nevű község, a Börzsöny lábánál fekszik, egy festői környezetű kis völgyben. Minden észlelőnek jó és nyugodt eget kívánok!

Ponikli Péter